

Ще під інеєм човен лежав без весла

Микола Вінграновський

Ще під інеєм човен лежав без весла,
Ще не скреснув мороз, далина не воскресла —
З того боку снігів задиміла весна,
Білим димом снігів засиніло за Десну.

Я тебе обнімав, говорив, цілував,
Цілував, говорив, обнімав — обнімаю,
Говорю і цілую — сльозою вже став
З того боку снігів, цього боку немає...

Не минайся мені. Я вже прошу судьбу.
Я вже прошу судьбу — могікан з могіканів —
Я вже човен в снігах. Я в сніги вже гребу.
Лиш Десна молода... молодесенький Канів...